

staltning. Min Opfattelse af dette Spørgsmaal er den, at baade efter Afgiftens Natur, efter dens Indvirkning paa vor Handel, efter de særlige Forhold, som for Tiden foreligge, og efter Statskassens Evne er der ikke Noget til Hinder for at vedtage dette Lovforslag uforandret, og kan jeg ikke naae Alt, hvad der staar i dette Lovforslag, saa vil jeg i alt Fald paastjonne en Nedsættelse af Skibsafgiften. Altsaa, efter min individuelle Opfattelse er der ikke nogen Grund til at give Statskassen et Equivalent for det Tab, som den maatte lide ved Ophævelsen eller Nedsættelsen af Skibsafgiften; det er den høitærede Finantsminister, som har denne Ansættelse. Dersom nu dette Equivalent skal opfattes aldeles bogstavelig saaledes, at Staten ikke vilde kunne ophæve Skibsafgiften, uden at den gjennemandre Afgifter fik nøiagtigt samme Sum, som den kunde tabe derved, saa vilde jeg sige, saa maatte jeg ogsaa være en Modstander af Vederlaget. Er det derimod Tanken, at Leiligheden hensigtsmæssigt kunde benyttes til at foretage en Omordning af forskellige Afgifter, saa var det i alt Fald Noget, som jeg gjerne vilde se paa og omhyggelig prøve og, hvis det var muligt, gaa ind paa; men den høitærede Finantsminister forholdt sig ved forrige Behandling af denne Sag meget passiv og tilbageholdende. Det var han, som bragte Tanken om et Equivalent frem; men han undlod ganske at give os nogen Antydning af, hvorledes han da tænkte sig dette Equivalent opnaaet. Jeg ventede, at noget Saadant vilde være fremkommet, men vi fik ikke mere end kun den almindelige Sætning, at Vederlag maatte Statskassen have. Under disse Omstændigheder maatte jeg meget frygte for, at man ved at forsøge Nedsættelse af et Udvalg kun vilde komme ind paa en af disse besvære allfor talrige frugtesløse Underhandlinger og Undersøgelser, der, uden at bringe noget positivt Resultat tilveie, kun vilde standse det, som der dog var noget Haab om at have gjort et praktisk Skridt hen til, hvis vi vedtog Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse. Dertil kommer jo, at ved saadanne Leiligheder, hvor der indbringes Forslag af Medlemmer af Thinget, selv om det er Forslag, som i Grunden ere Fællesæiendom — og det er i Grunden dette Forslag —, er det almindelig Skik, at man tager

meget Hensyn til de Ønsker, som næres af dem, der have indbragt Forslaget, og da intet Ønske fra deres Side blev fremsat om Udvalg, og da lige saa lidt den høitærede Finantsminister antydede, at han kunde ønske Udvalg nedsat, saa har jeg for mit Vedkommende stemt for denne Sags simple Overgang til 2den Behandling, ikke for derved at afvise et Forsøg paa Overenskomst med den høitærede Finantsminister, men fordi det forekom mig, at Udfigterne for et saadant Forsøg var efter de da foreliggende Data, og navnlig efter den høitærede Ministers egen meget tilbageholdende Stilling saa svage, at det ikke vilde være rigtigt videre at gaa ind paa et saadant Forsøg. Dette er endnu mit Standpunkt. Som Sagen nu foreligger, har jeg intet andet Valg end at stemme for Sagens Overgang til 3die Behandling, idet dette Lovforslag, som det foreligger, stemmer med min Overbevisning om det Rigtige. Paa den anden Side vil jeg naturligvis her som ved andre Leiligheder, hvor jeg ikke ser nogen Mulighed for at faae gennemført det, der efter min Mening er rigtigt, finde det hensigtsmæssigt at gaa paa Afkord og søge Overenskomst. Jeg vil ved denne Leilighed i Overensstemmelse med min almindelige Tilbøielighed være fuldkommen rede til, baade paa dette og ethvert følgende Stadium, at søge en Overenskomst, hvis den er mulig; men for at i det Hele taget en Forhandling kan blive mulig, troer jeg rigtignok, det vil være nødvendigt, at den høitærede Finantsminister traadte noget mere frem og gav os et Slags Forestilling om, paa hvilket Omraade det da er, at han vilde søge et Equivalent. Erindringerne fra 1870—71 kunne vel noget lede os paa Spor; men den høitærede Finantsminister differerer jo i saamange Punkter fra den daværende Finantsbestyrelse, at jeg ikke har nogen sikker Grund til at antage, at han deler deres Mening med Hensyn til Kombinationen f. Ex. mellem Skibsafgift og Brændevinsafgift. Men, som sagt, vi maa i al Fald have tydeligere Udtalelser fra Ministerens Side, for at vi, som ikke tro paa noget Vederlags Nødvendighed, skulde finde os foranledigede til at gaae ind paa en nærmere Undersøgelse af Sagen. Skulde de komme, er jeg for mit Vedkommende overmaade beredt til at gaae nærmere ind paa en saadan Forhandling.